

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

per clerum regionum: nihil tale potuit excogitari, quo placarentur animi Flandriam gubernantium: Pertinax erat studium partium. Videbatur æqua deposcere Maximilianus, vt tradito in manus eius filio, sex vtrinq; arbitris causa mandaretur agenda. Sed nihil apud pertinaces. Arbitrabantur, id quod verisimile fuit, si semel in paternas manus filius recidisset, difficile iterum eruere fore: Nec tamen formidabant puellam germanam in manus dare Francorum. Sed durius illis visum, carere puero quàm puella? Illa enim transiit in ius mariti.

CAPVT XXXVI.

PER quod tempus, nè diu Saxonia inconcussa maneret, Henningus Hildesemensis episcopus, qui multa fecit priusquàm ad tranquillam ecclesiæ suæ gubernationem perueniret: cum post septem annos persentiret necdum esse emollitos ad plenum suorum in se animos, & ad tranquillitatem iam grandæuus adspiraret: cum propinquo suo Bertoldo Verdensi episcopo loquutus, modesta sibi reseruata portione egit, vt ille acciperet ecclesiæ apostolica prouisione, suæ nihilominus Verdensis administrationem papali prouisione, consentiente vtroq; capitulo, retineret: Idq; annuentibus virobq; patribus in capitulis, prouidente summo pontifice, ita est constitutum. Henningus apud ecclesiæ quiete sibi constituta, totus in Deum conuertitur. Bertoldus multa nobilitate stipatus, ad Hildesensem ecclesiæ omnium gratulatione introducit. Non tamen fuit diuturna eius ad ciuitatem & ciuium in se tranquilla conuersio, quod neq; integro affectu ciuitas dimisisset Henningum suum, pro quo tanto labore sudasset, & iam apud Bertoldum licere sibi quod merita præsumeret, non videret. Itaq; aduersan-

uersentem animum statim in apertum bellum habuere paratum: Omnis ecclesiae militia cum magna parte capituli inhaesit, ut debuit, episcopo. Henricus dux Brunswicensis & Wilhelmi filius, iam rerum potitus, ipsis Hildesimensibus aduersatus, episcopo tulit suppetias. Causa bellitanti, quod exhausta bellis ecclesiae succurri poposcit à ciuibus pontifex, permissa rerum in vrbe venalium tolerabili impositione: (Gabellam Itali vocant) Sed cum ciues induci non possent, armis cogendi, & malis edomandi videbantur. Sed durum à stirpe genus frangiposuit, flecti non patitur. Multa vicissim fuere leuiaprelia: bis dux iunctus episcopo, totis agminibus in urbem versus, oppugnavit: Aliquando dimissis iumentis in pedes constiterant, properantes ad proxima vrbi repagula: ibique stantes in aduersos ciues pugnauere. Egressi deinde ciues, Sublimem, quam vocant, Hamelen expugnant, ibique captos aliquot militares abstraxerunt. Crebrius ad vicina vastabundi procurrunt, eodem sole reuersi in urbem: Multa inuicem intulere incommoda. Vicina vrbes, quod causa quoque illarum agi videbatur, tulere ciuibus auxilia. Venerat comes de Reiberge cum expeditis de Westphalia militibus trecentis quingenta, petiturus urbem Hildesem, ut illis militaret. Id rescivit dux Henricus, statuitque cum ecclesiae militaribus opportuno loco illis insidiari, inter Leinam & Deistram, ad montem quem vocant Peuters, incurrerunt captis omnibus. Sed tum se maior hostium manus prodidit. Brunswicenses, Luneburgenses, Goslarienses, Magdeburgenses, Embiccenses, Gottingenses, Northemenenses, Stendalienses, hostilia nunciauere, & collatis armis introducere, nemine in aduersum prodeunte, per munitionem Buckendal: episcopos Osnaburgensem, Minden-

sem, de

sem, de Lippia, de Hoia, de Scowenborg, de Diepholt, comites & barones, & Henricum ducem de Brunſwico Tranſſylvanum de Grubenhagen, qui magna ſpe ingreſſus, quod ad poſſeſſionem aliquando antiqui, ut ferebat, domini, ducatus de Brunſwico, tantis collatis in unum armis, reduceretur. Sed tunc incommoda multa ſunt collata terris: Oppidum Sarſtede exuſtum, magnis licet viribus deſenſum. In terra Brunſuiccenſi multa eſt vaſtitaſ irrogata, & poterat eſſe maior, ſi unum omnes ſenſiſſent: Multa quoque exuſtiones in terra Gottingenſi: Nec aliud tanto molimine peractum eſt, quam ut rurales caſa per agros exurerentur, agri vaſtarentur, praeda abigerentur: Aliquot viciſſim captivi alternavere. Sed nihil tale prouenit, quod aquaret captum cum commilitonibus comitem de Weſtphalia, duobus fere annis tracto bello.

CAPVT XXXVII.

Annus erat octuageſimus quintus, cum graui inuicem odio, hinc dux Maximilianus, inde verò Flandriæ ſcuirent: quibus erant ductores Iacobus de Remont, comes ſancti Pauli, & Philippus Deſquordes cum armatura ſua. Statim verò coeperunt eſſe Franci Flandrenſibus ſuſpecti, quod colloquium fouerent, alter cum Philippo de Raueneſteen, duci tum adherente, ex eo die, quo placita inter oratores regis conſtituta Flandrenſes non implerent: alius etiam, quod crimineretur ipſi duci verbum feciſſe. Itaque formidantes Flandriæ ne in manus ducis proderentur, paulatim ſe à Francis retraxere. Percrebuit rumor, quod in manus ducis iterum tradenda Brugenſis vrbs diceretur. Iterum tumultuatio grauis in ea conſurgit: noua in ſuſpectos cōcitatio: Nec Gandaui maior erat tranquillitas.

Cum